

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1. T. Š.**, bytom S., **2. RNDr. E. Š.**, bytom K., **3. Ing. M. K.**, bytom N., **4. I. G.**, bytom P., **5. A. G.**, bytom P., **6. RNDr. Ing. M. M.**, bytom R., **7. Ing. M. M.**, bytom R., **8. Z. C.**, bytom D., **9. N. C.**, bytom X., **10. Ing. J. P.**, bytom Š., **11. E. P.**, bytom P., **12. Ing. Mgr. C. F.**, bytom B., **3. 13. P. P.**, bytom B., **14. J. P.**, bytom B., **15. JUDr. M. B.**, bytom L., **16. E. B.**, bytom L., **17. Mgr. V. P.**, bytom D., **18. Mgr. E. V.**, bytom L., **19. Ing. I. B.**, bytom N., **20. Ing. I. B.**, bytom N., **21. Mgr. D. M.**, bytom M., **22. V. R.**, bytom P., **23. A. R.**, bytom P., **24. P. K.**, bytom G., **25. D. K.**, bytom G., **26. J. P.**, bytom S., **27. I. P.**, bytom S., **28. S. C.**, bytom Žehrianska 3192/12, Bratislava, **29. A. L.**, bytom P., **30. BETERRA, s.r.o.**, so sídlom Palackého 12, Bratislava, IČO: 35742976, **31. Ing. D. F.**, bytom T., **32. PhDr. D. F.**, bytom T., navrhovatelia v 1. – 32. rade zastúpení advociatus, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Palackého 12, P.O.BOX 69, Bratislava, IČO: 36 868 752 proti odporčyni: **Československá obchodná banka, a.s.**, so sídlom Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpená ECKER – KÁN & PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Nám. M. Benku č. 9, Bratislava, IČO: 35 886 625, **o určenie neexistencie záložného práva**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 8C/14/2007, o námietke zaujatosti sudcov Krajského súdu v Bratislave uplatnenej navrhovateľmi, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Bratislave JUDr. Roman Huszár, JUDr. Magdaléna Floreková a JUDr. Z. Posluchová **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 9Co/566/2014.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovatelia podaním z 30. októbra 2014, doručeným súdu 31. októbra 2014, žiadali, aby členovia senátu 9Co Krajského súdu v Bratislave, ktorý senát má rozhodnúť o odvolaní

odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 3. júla 2014 č.k. 8C/14/2007-1949, ktorým bol zamietnutý návrh odporcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 9Co/603/2012, boli vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. Ako dôvod žiadosti uviedli, že „senát odvolacieho súdu 9Co je v daných súvislostiach v dvojacom postavení, t.j. jednak v pozícii, kedy má rozhodovať o tom, či toto konanie (sp.zn. 8C/14/2007) bude alebo nebude prerušené a zároveň v pozícii, kedy má rozhodnúť vec, práve do ukončenia ktorej je dané prerušenie zo strany odporcu navrhované“, čo podľa navrhovateľov je neprípustné, pretože „daná inkompatibilita a viacnásobné (vzájomne nezlučiteľné) pôsobenie senátu 9Co v daných právnych súvislostiach jednoznačne zakladajú dôvod pre vylúčenie predmetného senátu 9Co z prejednávania odvolania odporcu“. Podľa navrhovateľov v prípade rozhodovania senátu 9Co o odvolaní odporcu by išlo o zásah do práva účastníkov na nestranný súd a na spravodlivý súdny proces. Poukázali tiež na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 29. júla 2005 sp.zn. I. ÚS 46/05.

Členovia senátu 9Co Krajského súdu v Bratislave JUDr. Roman Huszár, JUDr. Magdaléna Floreková a JUDr. Z. Posluchová k žiadosti navrhovateľov o ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci uviedli, že sa necítia byť zaujatí a že nemajú žiadny vzťah k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom.

Najvyšší súd ako súd nadriadený Krajskému súdu v Bratislave (§ 16 ods. 1, tretia veta O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť tvrdenej zaujatosti sudcov krajského súdu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci a dospel k záveru, že námietka zaujatosti uplatnená navrhovateľmi nie je dôvodná. Vychádzal pritom z týchto zásad a ustanovení zákona:

Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (§ 14 ods. 1 O.s.p.). Na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a naopak. To isté platí, ak ide o rozhodovanie o dovolaní (§ 14 ods. 2 O.s.p.). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach (§ 14 ods. 3 O.s.p.).

Rozhodnutie o vylúčení sudcu predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ktorá je uvedená ústavným zákonom č. 23/1991 Zb., čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uverejnenej pod č. 460/1992 Zb.). Každá výnimka zo základného práva alebo slobody sa musí vykladať reštriktívne, najmä tak, aby sa zachovala podstata a zmysel posudzovaného základného práva (na nestranného sudcu), ako aj podstata a zmysel základného práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 345/09). Majúc na zreteli uvedené, treba trvať na tom, že sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci iba výnimočne a z vskutku závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo.

Z vyššie citovaných ustanovení § 14 O.s.p. podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že vylúčenie sudcu zákon zakladá na existencii určitého dôvodu, dôvodu vymedzeného takými konkrétne označenými a zistenými skutočnosťami, vo svetle ktorých sa javí sudcova nezaujatost' pochybnou.

Navrhovatelia vyvodzujú dôvod vylúčenia členov senátu 9Co Krajského súdu v Bratislave z prejednávania a rozhodovania v tejto veci výlučne z toho, že tento senát má rozhodnúť v odvolacom konaní o tom, či konanie vedené pod sp.zn. 8C/14/2007 bude alebo nebude prerušené do právoplatného skončenia konania sp.zn. 9Co/603/2012, v ktorom tiež rozhoduje tento senát. Takto uvedený dôvod námietky zaujatosti (ktorou žiadost' navrhovateľov o vylúčenie sudcov podľa jej obsahu nepochybne je) podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nenapĺňa znaky ani jedného zo zákonom uznaných dôvodov vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania veci.

Dôvod zakladajúci pochybnost' o nezaujatosti (nestrannosti) sudcu nemožno bez ďalšieho vyvodzovať v teoretickej rovine len z toho, že sudca sa zúčastní rozhodovania v dvoch súvisiacich právnych veciach (tak napr. nepublikované uznesenie Ústavného súdu Českej republiky z 23. septembra 2003 sp.zn. I. ÚS 390/2003). Samotná procesná situácia spočívajúca v tom, že tomu istému sudcovi (senátu) boli ako zákonnému sudcovi pridelené na prejednanie a rozhodnutie súvisiace alebo na seba nadväzujúce veci, nemôže bez ďalšieho viesť k vzniku relevantných pochybností o nezaujatosti (nestrannosti) sudcu, pretože v postupe sudcu pri prejednávaní konkrétnych vecí sa prejavuje samotný výkon súdnictva. Preto je v § 14 ods. 3 O.s.p. ustanovené, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti,

ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach. Ak by mala námietka navrhovateľov svoje opodstatnenie, bol by napr. vylúčený aj sudca z rozhodovania o návrhu na obnovu konania, v ktorom sám konal a rozhodoval. Tomu tak ale v zmysle vyššie uvedených ustanovení a zásad nie je (k tomu porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. septembra 2002, sp.zn. Obdo V 39/2001, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ročník 2003, zošit č. 6, pod por.č. 115/2003).

Vzhľadom na vyššie naznačenú procesnú pozíciu členov senátu 9Co Krajského súdu v Bratislave Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažuje za náležitú argumentáciu navrhovateľov so závermi nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 29. júla 2005 sp.zn. I. ÚS 46/05, ktoré riešia iné procesné situácie, konkrétne také stavy inkompatibility [situácie, keď sudca rozhodujúci o veci mal s ňou do činenia predtým (v rôznych súdnych inštanciách), resp. v skoršej fáze v inom postavení (ako napr. vyšetrovateľ alebo prokurátor)], o akú nezlučiteľnosť rozhodovania členov senátu 9Co v danej veci nejde.

Pravda, vyššie uvedené závery nevylúčili možnosť skúmania a posúdenia (ne)zaujatosti členov senátu 9Co na základe iných konkrétnych okolností, ku ktorým došlo v súvislosti s konaním a rozhodovaním vo danej veci, či v iných veciach, pokiaľ by tu bol dôvod pochybovať o ich nezaujatosti vzhľadom na ich vzťah k veci v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p., v rámci ktorého vzťahu by mali sudcovia svoje konkrétne záujmy na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci napr. z dôvodu ich osobného záujmu na určitom výsledku konania. Taký vzťah členov senátu 9Co Krajského súdu v Bratislave ale navrhovatelia netvrdia a nevyplýva ani zo skutočností obsiahnutých v spise súdu.

Majúc na zreteli vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. novembra 2014

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová